

[Torben Rechendorff]

altså med lederen i Danske Amtsråd, hvori der den 24. marts står:

»Amterne ønsker aktivt at medvirke til en intensiveret indsats i narkotikabekæmpelsen. Amterne har imidlertid også andre påtrængende opgaver. Det er amternes opgave at prioritere inden for helheden. En øget indsats for narkomaner forudsætter derfor økonomisk vilje i Folketing og regering.«

Og man kunne føje til: Sådan er det hele vejen igennem.

Og endelig for det ottende: Vi fornemmer både i kommunerne og i amterne en fortsat vilje til omlægning, prioritering og nytænkning. Det var som bekendt en virksomhed, som den borgerlige regering lagde stor vægt på, og som vi lærte amtsrådene og kommunalbestyrelserne at benytte sig af. Denne vilje skal udnyttes til det yderste, også i de kommende år, og der er stadig meget at hente. Men vi bliver nødt til at medgive kommunerne og amterne, at regeringen gør det sværere overhovedet at disponere.

Vi vil ikke i dag give et konkret bud på mellemværendet mellem staten og kommunerne. Ønsket om uændret skat deles tilsyneladende af alle parter. Vi ved af erfaring, at kommunalvalg får de folkevalgte til at holde igen i budgetlægningen på trods af løfterne til borgerne. Det må man betale for senere.

Vores overordnede spørgsmål med hensyn til forhandlingerne er egentlig: Hvordan vil regeringen få folketingsvalgårets gyldne løfter til at hænge sammen med udgiftsloft og skatter i ro? Vi frygter for svaret.

Og så skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for det af SF fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Det synes at være præcis den opremsning af løfter, som vi frygter konsekvenserne af.

Derfor skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget tilkendegiver, at det er regeringens ansvar at føre forhandlinger og indgå aftaler om den kommunale økonomi med de kommunale organisationer, opfordres regeringen til

– at sikre, at forhandlingerne afsluttes således, at det samlede udgifts- og skattetryk i amter og kommuner under ét ikke stiger, og at der ikke åbnes for nye lånemuligheder,

– at sikre, at amter og kommuner kan prioritere på en sådan måde, at påtrængende opgaver i den offentlige service kan løses, uden at de samlede udgifter stiger.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 46).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Til hr. Torben Rechendorff vil jeg forundret sige, at regeringen såmænd ikke er den eneste, der har været fremme med løfter i denne periode, og at SF har været vældig tilfreds med nogle af de ting, som også hr. Torben Rechendorffs parti har stemt for.

F.eks. står jeg her med en dagsorden om at forbedre de ældres vilkår. Den er fra den 4. november 1993, og den har et samlet Folketing enstemmigt stemt for og dermed også hr. Torben Rechendorffs parti. Og jeg ville egentlig gerne vide, hvordan hr. Torben Rechendorffs parti har tænkt sig at indfri nogle af de dyre løfter fra den dagsorden, hvis man absolut under ingen omstændigheder må forhøje skatterne hverken det ene eller det andet sted, men tværtimod snarere skal give skattelettelser. Jamen vi må leve i to helt forskellige verdener!

Jeg har ikke fået så mange kommentarer fra regeringen til vores dagsordensforslag, og derfor vil jeg spørge indenrigsministeren: Når vi ikke kan få nogen kommentarer til vores dagsorden og vi heller ikke kan få noget at vide om, hvad regeringen har tænkt sig fremover, kan vi så i hvert fald få noget at vide om, hvordan regeringen ser på situationen lige nu?

Jeg har nemlig stillet en lang række spørgsmål om, hvordan den kommunale økonomiske situation ser ud nu, og så vidt jeg kan se, er ikke engang regeringen helt klar over, hvordan den ser ud. Men Folketinget er endnu ringere stillet, vil jeg sige: Vi har ikke andet end von hørensagen at gå med. Derfor var det måske på sin plads i denne debat i hvert fald at komme med en redegørelse for, hvordan situationen ser ud nu, hvor problemerne er, hvilke udfordringer vi står over for, sådan at vi alle sam-